

fantastyczna koncepcja Churchilla**Stany Zjednoczone Europy****Prawo do „suchej nitki” pod hegemonią Francji i... Niemiec****Berlin oczywiście gotowy do****kierowania Europą — Paryż dobrze pamięta hitlerowców**

Wezwania w prasie i odczłach różnego rodzaju organizacji, zaczynające się od słów „Każdy z nas”, „Wszyscy Polacy”, „Całe społeczeństwo” i formułujące następnie jakąś powinność — przemijają zazwyczaj bez echa. Czytamy je z głębokim wewnętrznym przekonaniem, że nie jest to adresowane do nas. A je dnak można mówić o obowiązkach społecznych — o tyle, o ile istnieje pewna więź, łącząca poszczególne jednostki w grupy i o ile istnienie tych grup zależy jest od takiego a nie innego zachowania się ich członków.

Jeśli nie zawsze zdajemy sobie sprawę z naszych społecznych obowiązków, to przynajmniej nie mamy na ogół wątpliwości co do prawa krytykowania. Z taką samą łatwością, z jaką nie ulegamy wezwaniom, nalicujemy zasady i instytucje, rzadka tylko zostawiając im na pociechę przysłowiową „suchą nitkę”. A jednak zdawałoby się, że wszystko na tym świecie ma prawo do swojej suchej nitki. Za troskliwe szukanie pozwoleń zawsze taką nitkę w końcu znaleźć w złożach wilgotnej materii. Co więcej: bywa, że „wilgotne” daje się wysuszyć, o ile nie zaczął się jeszcze proces gnicia.

Artykuł ten jest poświęcony prawu do suchej nitki i różnym kwestiom z nim związanym.

Nasza prasa zajmowała się już wiele razy — nazwijmy to tak — metodologią krytykowania. Zawsze na ogół uderza w jeden ton: można krytykować, ale należy czynić to w sposób pozytywny i twórczy. Krytyka nie powinna prowadzić do zniechęcenia. Obok „czarnego” trzeba zawsze ukazać „białe”, scharmonizować wszystko za pomocą wachlarza cieni, wyretuszować nasze widzenie rzeczywistości.

Zasada rozkładania światła i cienia, pojęta jako aprioryczna, i z góry na wszystkie wypadki sformułowany postulat, wydaje się bardzo niesłuszną. Jeśli w praktyce naszej na trafimy na jakąś sprawę bezwzględnie złą, czy naprawdę jesteśmy obojętni nakładając jej szminke i w tej szmince doszukiwać się urroku? Albo na wzór rozmówek z Ollendorfa, patrząc natchmiast dla przeciwwaga na coś innego, lepszego i godnego uznania. I właściwie z jakiego powodu?

Powie ktoś, że powinniśmy tak postępować dlatego, aby nie zniechęcać ludzi do naszej „rzeczywistości”. Dawniej takie zniechęcanie nosiło miano defetyzmu. Ale przecież rzeczom istotnie wartościowym na tym świecie wcale nie umiemy blasku fakt współistnienia z nimi spraw innych, ciemnych i niegodziwych... Nasuwa się podejrzenie, czy przypadkiem intencja ludzi, dowodzących, że należy oceniać „światłoceniowo” nie dała by się sformułować tak: nie krytykujcie niczego bezwzględnie, bo to podrywało by zaufanie do rządu i przyczyniało by mu sporo kłopotów, a nie należy sprawiać kłopotu rządowi. Zasada ta jest niesłuszną. Każdy z nas ma działać na korzyść społeczeństwa, którego częścią stanowi; udział w rządzie zaś to większe obowiązki, a nie większe przywileje.

Podejrzenie to mogło by się ugruntować przez fakt, że ludzie, którzy starają się nas odwozić od „bezwzględnej potępienia” nie wypowiedzieli się jakoś nigdy dotychczas przeciw bezwzględnej chwale. A przecież chyba takie rycałtowe, nieprzemysłane adoracje są w swoich rezultatach jeszcze gorsze i co najmniej w równym stopniu demoralizują społeczeństwo... (Dalszy ciąg na str. 2-cj.)

LONDYN, 19.9. (API) — Winston Churchill, przebywający obecnie na wywczasach w Szwajcarii, wygłosił przemówienie na uniwersytecie w Zurychu.

Przemówienie pełne jest kwiecistych porównań i utrzymane w stylu biblijnym.

Po przypomnieniu okropności wojennych Churchill twierdzi, iż istnieje lekarstwo, które sprawiło by, że w przeciagu kilku lat cała Europa żyła by w wolności i szczęściu tak, jak obecnie Szwajcaria. Tym wszechmocnym lekarstwem jest utworzenie Stanów Zjednoczonych Europy.

Churchill wyraża się, że jego przyjaciół Truman interesuje się tym wielkim przedsięwzięciem. Churchill podkreśla, że St. Zjednoczone Europy nie pozostawały by w konflikcie ze światową Organizacją Narodów Zjednoczonych.

W dalszym ciągu swej mowy b. premier brytyjski stwierdza, że „winni muszą być ukarani”. Niemcy należy pozbawić możności ponownego zbrojenia się dla spowodowania nowej wojny zaborczej. Gdy zostanie to dokonane należy przestać patrzeć wstecz.

„Musimy wszyscy zapomnieć o okropnościach przeszłości i patrzeć w przyszłość — powiedział Churchill.

Pierwszym krokiem w utworzeniu rodziny europejskiej jest współpraca między Francją a Niemcami — mówi Churchill. W ten sposób, zdaniem Churchilla, Francja może odzyskać moralne i kulturalne przewodnictwo europejskie.

Na zakończenie Churchill stwierdził, iż w strukturze St. Zjednoczonych Europy — militarna siła poszczególnych państw winna mieć małe znaczenie.

Churchill wspominał oczywiście o groźbie bomby atomowej, która do tychczas znajduje się w ręku jednego państwa — i naród, który zna, nie zużyje jej nigdy inaczej, jak w sprawie słuszności i wolności.

Pierwszym praktycznym krokiem w utworzeniu St. Zjednoczonych Europy będzie ukonstytuowanie rady europejskiej. Francja i Niemcy muszą razem objąć kierownictwo. W. Brytania, brytyjska wspólnota narodów i potężna Ameryka — i ufam w to i ZSRR — muszą być przyjaciółmi i wyznawcami nowej Europy i bronić jej praw do życia.

LONDYN, 19.9. (PAP) — Winston Churchill w swym przemówieniu zurychskim wystąpił z nową koncepcją utworzenia „Regionalnej Organizacji” Europy.

Okazuje się więc, że sędziwy przywódca torysów z okazji każdego większego wystąpienia obdarza świat nową, zbawienną ideą.

W mowie fultońskiej była nią idea zjednoczenia Wielkiej Brytanii ze Stanami Zjednoczonymi. — W mowie zurychskiej zaś — jest nią fantastyczna koncepcja francusko - niemieckiej hegemonii w Europie.

Niemcy — rzecz oczywista —

już podchwycili te koncepcje, gotowi do „kierowania” Europą, lecz Paryż nie wykazuje wcale zachwytu dla idei Churchilla.

Pewne koła polityczne w Londynie usiłują nadać przemówieniu Churchilla specjalny charakter. Komentarz Reutera stwierdza: „Przemówienie Churchilla wywołała wielką burzę w Londynie i na całym świecie, podobnie jak mowa Wallace’a. Oba te przemówienia są krańcowo różne z punktu widzenia zachodnich demokracji.

Podczas gdy Wallace wypowiedział się za porozumieniem ze Związkiem Radzieckim, — to mowa Churchilla wywołała wrażenie, że pragnie on współpracy francusko-niemieckiej, przy której pomocy Anglia i Stany Zjednoczone mogły by stanowić dość silny blok do przeciwstawienia się Związkowi Radzieckiemu.

Powrót min. Dąbrowskiego z Moskwy**Pożyczka ZSRR dla Polski**

MOSKWA, 19.9. (PAP). — Dziś rano wyjechał do kraju po tygodniowym pobycie w Moskwie minister Skarbu Dąbrowski w towarzystwie prezesa Banku Narodowego Dróżniaka, dyrektora departamentu obrotu pieniężnego Ministerstwa Skarbu prof. Makowskiego i innych.

Ruchy floty amerykańskiej na Morzu Śródziemnym

NOWY JORK, 19.9. (PAP). Korespondent „New York Herald Tribune” donosi z Waszyngtonu, że

Traktat wojskowy z Włochami gotowy

PARYŻ, 19.9. (PAP) — W czwartek komisja wojskowa na swym 21-szym posiedzeniu uchwaliła całość klauzul wojskowych traktatu z Włochami. Komisja ta pod przewodnictwem Polaka gen. Mossora, jest pierwszą, która ukończyła opracowywanie najtrudniejszego traktatu

Uchwały Prezydium Rady Naczelnej Stronnictwa Pracy

Prezydium Rady Naczelnej Str. wespół z inicjatywą prywatną — stał się motorem odbudowy Polski.

W obliczu wyborów, Prezydium Str. Pracy przeprowadzi rozmowy polityczne, celem ustalenia wytycznych. Kongres S. P. odbędzie się 17 listopada b.r.

Poza tym Rada Naczelna wypowiedziała się na temat komunikatu Episkopatu Polskiego w sprawie rzekomego fermentu w łonie Str. Pracy.

Rada Naczelna stwierdza, że Str. Pracy przede wszystkim reprezentuje myśl katolicką i ma pieczę nad realizacją ruchu chrześcijańsko - społecznego w Polsce.

19 statków otrzyma Polska z ZSRR

MOSKWA, 19.9. (PAP). W dniu dzisiejszym wyjechał z Moskwy do kraju wiceminister Żeglugi i Handlu Zagranicznego dr Petruszewicz. Przed odlotem z lotniska moskiewskiego wiceminister Petruszewicz złożył korespondentowi PAP następujące oświadczenie:

„W wyniku rozmów, które się toczyły ostatnio w sprawie realizacji polsko - radzieckiej umowy reparacyjnej pomiędzy delegacją polską pod moim przewodnictwem oraz delegacją radziecką pod przewodnictwem wiceministra floty

morskiej ZSRR Nowikowa — uzgodniono w dniu 19 września 1946 roku listę statków, podlegających przekazaniu Polsce w wykonaniu polsko - radzieckiej umowy reparacyjnej.

Ogółem w liczbie 19 statków, które przypisać mają Polsce, znajduje się: nowoczesny szybki parowiec turbinowy pasażerski „Duala”, statek - prom kolejowy „Meklemburg”, dwa nowoczesne liniowce „Athen” i „Rheinfels”, jeden tankowiec, 6 statków trampowych oraz 3 silne holowniki.

Przed odlotem minister Dąbrowski złożył przedstawicielowi PAP następujące oświadczenie: „W ciągu tygodniowego pobytu w Moskwie odbyliśmy 4 kilkugodzinne konferencje z ministrem finansów ZSRR Zwierewem. Po raz pierwszy omówiony został całokształt zagadnień finansowych, interesujących Polskę i ZSRR. W szczególności sprawa pożyczki rządu radzieckiego dla Polski, zostały uzgodnione.

W najbliższych dniach rozpocznie prace komisja polsko - radziecka, która zajmie się ustaleniem tekstu porozumienia. Ostatecznego sfinalizowania rokowań należy się spodziewać już w najbliższym czasie.

Chełabym podkreślić duch całkowitego zrozumienia wzajemnego, jaki cechował nasze pertraktacje oraz wyjątkową gościnność gospodarzy. Jestem niezmiernie zadowolony z rezultatów naszych rokowań”.

Generał amerykański nawołuje obywateli do powrotu

LONDYN, 19.9. (PAP) — Agencja Reutera donosi z Frankfurtu, że generał Józef Mac Narney, dowódca amerykańskiej strefy okupacyjnej w Niemczech, zwrócił się z apelem do 400-tysięcznej rzeszy uchodźców w swej strefie żeby poczynili wszelkie wysiłki i powrócili do swych krajów przed zimą.

Nasz dodatek dziecięcy p. t. „Dzienniczek” — ukaże się w numerze niedzielnym.

Archiwum Miejskie w najstarszym budynku Łodzi

Toniemy w nadmiarze aktów — Listy sprzed 140 lat — Atrament najpewniejszy — Pochodzenie szlacheckie — „Dziennik Łódzki” na pułkach archiwum

Archiwum Miejskie mieści się w najstarszym obecnie, obok kościoła garnizonowego, gmachu Łodzi, w dawnym ratuszu przy Placu Wolności 1, pochodzącym z roku 1827. Przed wojną zajmowało ono tylko parter gmachu, a na I piętrze znajdowało się muzeum im. Bartoszewiczów. Obecnie archiwum rozrosło się wydatnie, wypełniło cały budynek i mimo to cierpi już żagw na brak miejsca.

W archiwum mieszczą się wszystkie akta miejskie, począwszy od r. 1807, tj. okresu Księstwa Warszawskiego. Wcześniej archiwum nie miało, bo choć przywilej miejski uzyskała Łódź w XV w., de facto stała się miastem dopiero w początkach zeszłego stulecia. Obok akt municypalnych, archiwum posiada księgi ewidencyjne ludności od r. 1827, spisy podatkowe i zbiór wszelkich czasopism, jakie ukazywały się w Łodzi.

Na ich odczytań. Najtrwalszym środkiem uwiecznienia słów jest jednak nadal atrament. Czy nie można posadzić, dajmy na to, w MRN jednego urzędnika, który przepisał by ręcznie protokoły dla archiwum?

Księgi ewidencyjne ludności zajmują jedno skrzydło archiwum. Najstarszą — z r. 1827 rozpoczynają wpis rodziny Bucholtzów z Gałkówek. W rubryce pochodzenie, wpisany jest przymiotnik „szlacheckie”, zawód starożytnego Bucholza: „possesor dóbr”. Zamiast statusu cywilnego jest rubryka: „ich postanowienie”. Przy dalszych wpisach znajdują się adnotacje: „pochodzenie mieszczzańskie”, lub „gminne”.

Jakie znaczenie ma archiwum dla nauki, tłumaczyć chyba nie trzeba. Po zawiąsaniu wojennej, okazują się nowe, nieprzewidzia-

ne korzyści, wypływające z tego, że archiwum ocalało. Oto np. zdarza się, że kupcy udowadniają swoje prawa do lokalów sklepowych, odnajdując w archiwum w aktach Wydziału Podatkowego Magistratu dokumenty, stwierdzające, że płacili podatki za szylidy. Tego rodzaju dokumenty sąd uznaje za wystarczającą podstawę dla przyznania sklepu petentowi.

Ostatni dział, najciekawszy dla nas — dziennikarzy, to archiwum prasy. Na regałach stoją tu rzedami wielkie roczniki dzienników i czasopism. Ich olbrzymi ciężar roziera półki, powodując ich opadanie i psucie się regałów. Czyżby roczniki pism zawierały tyle ciężkich dowcipów?

Najstarszą gazetą łódzką jest niemiecki „Lodzer Zeitung”, wychodzący już w latach pięćdzie-

siątych XIX wieku. W piśmie tym jednak znajduje się moc ogłoszeń, artykułów i zarządzeń władz w języku polskim. Na innej półce odkrywamy „Dziennik Łódzki” z r. 1889. Ze wzruszeniem patrzymy na tego starannie redagowanego „dziadka” naszego pisma.

W archiwum znajduje się również pracownia naukowa, w której profesorowie uniwersytetu, asystenci i studenci mogą korzystać z akt i podręcznej biblioteki.

Na koniec parę słów o ludziach, pracujących w archiwum. Jest ich ogółem 15 osób, w tym 3 pracowników naukowych. Warunki pracy wśród zakurzonych papierów są b. ciężkie, ale młodzież czy zapal i wytrwałość naukowców daje gwarancję, że kierownictwo archiwum znajduje się we właściwych rękach.

W. O.

Po prostu Jak łatwo otrzymać zniżkę

Na to, że ceny biletów w teatrach, lub nawet w kinach, są wysokie, nie już zdaje się nie można poradzić. Była ta sprawa kilka razy już poruszana i ostatecznie musieliśmy pogodzić się z myślą, że nie wszystko dla każdego jest dostępne.

Związki zawodowe wdały się w tę sprawę i zdołały uzyskać dla pracowników pewne zniżki. Wiemy jednak, że uzyskanie tych zniżek w praktyce nie jest takie proste. Wymaga sporo chodzenia i starań i w rezultacie mało kto ubiega się o te zniżki.

„Szary” człowiek nieraz przagnąłby pójść do teatru, a rezygnuje z tego, przerażony procedurą zdobywania ulgowych biletów. Zdarza się, że czasem uczynny kolega wpisze go na grupowe podanie o zniżkę na przedstawienie za trzy lub cztery dni, ale ryzykuje się w ten sposób kilkadziesiąt złotych, bo kto zaręczy, co może wypaść za trzy lub cztery dni?

Jedną z naszych czytelniczek pisze nam:

„Będąc w Warszawie, byłam mile zdziwiona, kiedy kupując bilet w Teatrze Polskim, na sztukę, która szła dopiero od trzech dni, zapytana zostałam przez uprzejmą kasjerkę, czy chcę bilet normalny czy zniżkowy. Okazało się, że na legitymację urzędniczą bez żadnych starań i wysiłku każdy ma prawo nabyć bilet z 50 proc. zniżką. Jeszcze większa niespodzianka spotkała mnie w Katowicach i Bytomiu gdzie w kinie, za okazaniem legitymacji urzędniczej, zamiast 30 zł. zapłaciłam 12 zł.

Piękny to przykład rozwiązania tej sprawy, leżącej tak bardzo na sercu człowiekowi kulturalnemu, a niezamożnemu.

Może by ten sposób przyjęł się także i w Łodzi — mieście ludzi pracujących?

LUTECKI

Oficjalny komunikat Nadzwyczajnej Komisji Mieszkaniowej w Łodzi

Na ostatnim posiedzeniu Nadzwyczajnej Komisji Mieszkaniowej powzięto następujące decyzje:

- Rozsak Natalii (firma Steinert) przydzielono mieszkanie przy ul. Piaskowej 11, składające się z pokoju i kuchni.
- Rada Zakładowa firmy „Stolarow” otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie, znajdujące się przy ul. Grabowej 3 m. 2.
- Rada Zakładowa firmy „Stolarow” otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Odyńca 24 m. 11.
- Rada Zakładowa firmy Leonard otrzymała mieszkanie przy ul. Pabianickiej 4 m. 9, składające się z 2 pokoi z kuchnią.
- Rada Zakładowa firmy K. T. Buhle otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Listopada 36 m. 40, składające się z 1 pokoju z kuchnią.
- Rada Zakładowa firmy Geyer otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Lelewela 13 m. 11.
- Rada Zakładowa firmy Biderman otrzymała do dyspozycji mieszkanie przy ul. Pomorskiej 44 m. 16.
- Związek Nauczycielstwa Polskiego otrzymał do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Wodnej 10 m. 5.
- Rada Zakładowa firmy Kinderman otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Kopernika 39 m. 5, składające się z 2 pokoi z kuchnią.
- Rada Zakładowa firmy I. K. Poznański otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Włodzimierskiej 10 m. 21.
- Rada Zakładowa firmy I. K. Poznański otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Poznańskiej 32 m. 12, składające się z 2 pokoi z kuchnią.
- Rada Zakładowa Państwowych Zakładów Przemysłu Welnianego nr 11 otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Pira-

gowicza 9 m. 9, składające się z 3 pokoi.

- Rada Zakładowa firmy „Gentelman” otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Pogonowskiego 9 m. 4.
- Ppłk. Chmura otrzymał przy dziale na mieszkanie przy ul. Narutowicza 107 m. 3, składające się z 2 pokoi z używalnością kuchni.
- Rada Zakładowa Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego nr 6 otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Orlej nr 5 m. 12.
- Rada Zakładowa Widzewskiej Manufaktury otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Kilińskiego 119 m. 7.
- Rada Zakładowa firmy Hoffrichter otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Zeromskiego 150 m. 11.
- Rada Zakładowa Widzewskiej Manufaktury otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ulicy Wysokiej 16 m. 43.
- Związek Nauczycielstwa Polskiego otrzymał do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Abramowskiego 11 m. 12.
- Związek Nauczycielstwa Polskiego otrzymał do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Narutowicza 2 m. 5.
- Ob. Niezabitowska, robotnica zamieszkałą dotychczas na strychu przy ul. Kilińskiego 216, — otrzymała mieszkanie przy ul. 1-go Maja 53 m. 1.
- Rada Zakładowa Widzewskiej Manufaktury otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Przędzalnianej 13 m. 15.
- Rada Zakładowa Widzewskiej Manufaktury otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Przędzalnianej 13 m. 16.
- Rada Zakładowa Państwowych Zakładów Przemysłu Welnianego nr 11 otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Orlej 5 m. 36.
- Rada Zakładowa firmy Plihal otrzymała do swej dyspozycji

mieszkanie przy ul. 1 Maja 15 m. 7, składające się z 2 pokoi i kuchni.

- Rada Zakładowa Państwowych Zakładów Przemysłu Welnianego nr 5 otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Piotrkowskiej 36 m. 13.
- Rada Zakładowa firmy Hirsberg i Wilczyński otrzymała mieszkanie przy ul. Zawadzkiej 17 m. 45.
- Rada Zakładowa firmy K. T. Buhle otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Nowomiejskiej 7 m. 26.
- Rada Zakładowa firmy Prusak otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Pogonowskiego 65 m. 29.
- Rada Zakładowa firmy Eitgon otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Sienkiewicza 74, składające się z 3 pokoi z kuchnią.
- Rada Zakładowa Łódzkich Zakładów Przemysłu Czesankowego otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Pabianickiej 48 m. 24.
- Związek Nauczycielstwa Polskiego otrzymał do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Południowej 76 m. 1, składające się z 3 pokoi z kuchnią.
- Rada Zakładowa firmy „Gentelman” otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. 11 Listopada 53 m. 4, składające się z 2 pokoi z kuchnią.
- Centrali Zaopatrzenia przydzielono mieszkanie przy ul. Żydowskiej 52 m. 38.
- Rada Zakładowa Łódzkich Zakładów Przemysłu Czesankowego otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Rzgowskiej 13 m. 11.
- Rada Zakładowa firmy I. K. Poznański otrzymała do swej dyspozycji mieszkanie przy ul. Południowej 20 m. 39.
- Ob. Madalińskiemu, robotnikowi pracującemu w magazynie Centrali Tekstylnej, przydzielono 2 pokoje z kuchnią przy ul. Radwańskiej 56 m. 17.

Kat Pomorza Forster w więzieniu gdańskim

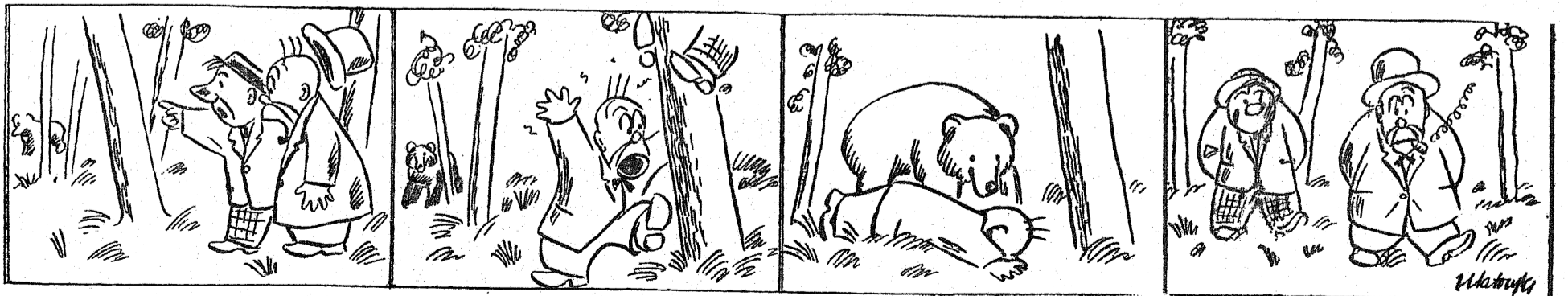
Znany w całej Polsce Albert Forster, b. „gauleiter” Pomorza specjalnym wagonem kolejowym dostarczony został z Warszawy do Gdańska, gdzie w więzieniu będzie oczekiwał na rozprawę sądową.

Proces Forstera prawdopodobnie rozpocznie się jeszcze w bieżącym miesiącu.

Jak się dowiadujemy, szereg miast pomorskich czyniło staranie u władz sądowych, aby wybrały je na miejsce procesu, w szczególności Toruń, Bydgoszcz i Gdańsk. Gdańsk został wybrany ze względu na to, że ma najodpowiedniejsze pomieszczenia dla rozprawy sądowej.

Spodziewany jest przyjazd na proces wielu korespondentów prasy krajowej i zagranicznej.

Jak się w biedzie Krupka „naciął” na jednego ze swych przyjaciół

Z przyjacielem swoim, Czesim, Krupka był w podmiejskim lesie, bawiąc się przyjemnie zgoła. Wtem: patrz, niedźwiedź! — Cześć zawołał.

Zjeżdżać w prawo czy też w lewo? Cześć sam wdrapał się na drzewo, zostawiając Agapita. Zły przyjaciel, no, i kwita.

Padł p. Krupka z strachu w trawę, niedźwiedź nadszedł tam niebawem, pomrukując coś wesolo. (oswojony: uciekł z Z. O. O.)

Odszedł niedźwiedź, Cześć zszedł z drzewa, pyta Krupkę, jak się miewa, a ten: takiś to przyjaciel! Nie chce znać cię więcej, bracie!

